

щѣ разскажѣ съ радость, зашто-то тѣ и подобны на тѣхъ, чрѣзь старанія-та си въспрѣхѣ распро- страненіе-то на разврата въ църквѣ-тѣ.

Атанасій епископъ Александрійскый (326 — 373) защитяваше съ силно постоянство върѣ- тѣ въ божество-то на Господа Исуса Христа про- тивъ заблужденіе-то *Аріево* и непостоянности-тѣ на полуаріановци-тѣ. Той петъ-пѣти бѣше изгоненъ, и като бѣжянецъ бѣше постоянно въ опасность заради живота си, и прѣминѣ до двадесетъ години въ заточеніе. Въ 335 г. той былъ пови- канъ прѣдъ единъ соборъ въ Тиръ, гдѣ-то освѣнъ други страшны обвиненія го и обвинявахъ че е погубилъ епископа *Арсенія*; даже показвахъ въ еднѣ кутіѣ еднѣ сухѣ насоленѣ челоувѣческѣ рѣкѣ за коѣ-то казвахъ че Атанасій ѣ носилъ съ себе си като магическо срѣдство. День-тѣ на испита настана, и обвинители-тѣ показувахъ мъртвѣ-тѣ рѣкѣ. Събраніе-то ся очюди, а врагове-тѣ тѣрже- ствувахъ. Нѣ Атанасій остана тихъ и попыта сѣ- діи-тѣ дали познавать лично Арсенія. Нѣкои отго- ворихъ че го знажтъ; тогава Атанасій отвори врата-та и дозволи на единъ челоувѣкъ да влѣзе прѣдъ сѣди-тѣ, като рече: «Този ли е челоувѣкъ-тѣ за кого-то казвате че азъ го убихъ и му отрѣ- захъ рѣкѣ-тѣ?» Тогава съблѣче отъ него мантиѣ- тѣ и показа на тѣхъ рѣцѣ-тѣ му. Обвинители- тѣ онѣмѣхъ: зашто челоувѣкъ-тѣ бѣше сѣщій Арсеній, кой-то за чюдо бѣше пристигнѣлъ въ това врѣме въ Тиръ.